

Mál nr. 366/2016
M og
vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar X.

Starfsmaður slasast þegar stigi féll á hann þann 21. nóvember 2013.

Gögn.

1. Málskot móttækið 4. nóvember 2016 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 22. nóvember 2016 ásamt gögnum.
3. Athugasemdir M frá 28. nóvember 2016.

Málsatvik.

Í málskoti til nefndarinnar kveðst M hafa staðið við vörubretti og hafa verið að klára frágang á umræddu bretti þegar stigi hafi fallið af miklu afli í hnakkann á M, þ.e. hvass endi á þrepi á stiganum. Hafi M fengið stingandi verk aftan í höfði og að endingu verið fluttur á spítala með sjúkrabifreið.

M telur að X beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni sínu. Er m.a. byggt á því að X beri ábyrgð á starfsmönnum sínum, þ. á m. á grundvelli nafnlausrar sakar eða uppsafnaðrar sakar starfsmanna, enda ógerlegt að ætla M að vita hver hafði afnot af umræddum stiga áður en slysið varð. Bent er á að ekkert áhættumat hafi verið gert og að engin skráning væri til hjá Vinnueftirliti ríkisins, enda hafi X ekki tilkynnt um slysið til vinnueftirlitsins heldur hafi lögregla, sem kom á staðinn, tilkynnt um slysið til eftirlitsins. Því verði ekki byggt á framburði verkstjóra á staðnum. Einnig er á því byggt að ósannað sé að X hafi ávallt brýnt fyrir starfsfólki að ganga vel og tryggilega frá stigum.

Í lögregluskýrslu kemur fram að verkstjórinn á lagernum hafi vitað af stiganum á þessum tiltekna stað en að hann teldi líklegra að M hafi bakkað utan í stigann frekar en að stiginn hafi af einhverjum ástæðum dottið á M. Var um að ræða sjö þrepa áltröppu/stiga. Enn fremur kemur fram í lögregluskýrslu að lögregla hafi haft samband við Vinnueftirlit ríkisins og gert því grein fyrir atvikinu en að eftirlitið hafi ekki talið ástæðu til að koma á vettvang. Hvorki er vitað hver notaði síðast stigann né hvenær hann var síðast notaður.

V telur ósannað að líkamstjón M sé að rekja til atvika eða atriða sem X ber skaðabótaábyrgð á að lögum, og þ.a.l. að bótaskylda sé ekki fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Álit.

M ber sönnunarbyrði um að X beri skaðabótaábyrgð vegna líkamstjóns hans. Engin vitni urðu að slysinu og er því M einn til frásagnar. Lögreglan mætti þó á staðinn en gerði ekki formlega skýrslu um atvikið fyrr en tæplega tveimur árum síðar. Þar kemur fram að lögregla hafi haft samband við Vinnueftirlit ríkisins sem hafi ekki talið ástæðu til að mæta á vettvanginn. Ekki verður séð að formleg tilkynning X til Vinnueftirlitsins hefði breytt afstöðu þess um að mæta ekki á vettvang. Verður X því ekki látinn bera hallann af því að slysið var ekki rannsakað af hálfu Vinnueftirlitsins.

Þegar mið er tekið af framlögðum gögnum og upplýsingum verður ekki talið nægilega sannað að frágangur hafi verið óforsvaranlegur. Verður M að bera hallann af sönnunarskorti í þessu máli.

Miðað við allt framangreint telst það ósannað að X eigi að bera ábyrgð á líkamstjóni M vegna slyssins 21. nóvember 2013. Verður því ekki fallist á að skilyrði skaðabótaábyrgðar séu fyrir hendi af hálfu X.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík 15. desember 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur Lúther Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.